EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 20.12.2017
COM(2017) 830 final

ANNEX 1

PIELIKUMS

dokumentam

Ieteikums

PADOMES LĒMUMS,

ar kuru papildina Padomes 2017. gada 22. maija Lēmumu, ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par līgumu, kurā nosaka tās izstāšanās kārtību no Eiropas Savienības

PIELIKUMS

Papildu norādes sarunām par līgumu ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, kurās nosaka tās izstāšanās kārtību no Eiropas Savienības

1. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēm un Padomes 2017. gada 22. maija sarunu norādēm sarunu pirmajā posmā galvenā uzmanība tika vērsta uz pilsoņu tiesībām, finanšu norēķinu, jautājumiem, kas attiecas uz Īrijas salu, citiem atdalīšanās jautājumiem un izstāšanās līguma pārvaldību.

2. Pamatojoties uz šo progresu, Eiropadome 2017. gada 20. oktobrī aicināja turpināt darbu nolūkā stiprināt panākto tuvināšanos un turpināt sarunas, lai varētu pāriet pie sarunu otrā posma, cik vien drīz iespējams. Eiropadome tādēļ aicināja Padomi un Komisiju kā Savienības sarunu vedēju sākt iekšējās sagatavošanās diskusijas, tostarp par iespējamo pārejas kārtību.

3. Pamatojoties uz

   – ieteikumu, kas sniegts Komisijas 2017. gada 8. decembra ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par panākto progresu sarunās ar Apvienoto Karalisti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. pantu[1],

   – Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes valdības sarunu vedēju 2017. gada 8. decembra kopīgo ziņojumu par progresu sarunu pirmajā posmā saskaņā ar LES 50. pantu par Apvienotās Karalistes sakārtotu izstāšanos no Eiropas Savienības, uz ko ir balstīts Komisijas ieteikums,

   Eiropadome 2017. gada 15. decembrī atzinīgi novērtēja progresu, kas gūts pirmajā sarunu posmā, un nolēma, ka tas ir pietiekams, lai pārietu uz otro posmu, kurš saistīts ar pāreju un turpmāko attiecību satvaru.

4. Eiropadome arī uzsvēra, ka sarunas otrajā posmā var virzīties uz priekšu tikai tad, ja visas pirmajā posmā uzņemtās saistības tiek pilnībā ievērotas un pēc iespējas drīz precīzi pārceltas juridiskā formā. Otrajā sarunu posmā būtu jāpanāk vispārēja saprašanās par Savienības un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvaru. Tam būs nepieciešamas Eiropadomes papildu nostādnes.

5. Šis sarunu norāžu kopums ir paredzēts otrajam sarunu posmam un attiecīgi papildina pirmo sarunu norāžu kopumu, kas pieņemts 2017. gada 22. maijā. Šajā sarunu posmā joprojām tiek pilnīgi piemērotas Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnes, kā arī sarunu vešanas vispārējie principi un procesuālie mehānismi, kas noteikti Padomes 2017. gada 22. maija sarunu norādēs, tostarp attiecībā uz izstāšanās līguma teritoriālās piemērošanas jomu, tā noteikumiem par pārejas kārtību un turpmāko satvaru; tāpēc šajās sarunu norādēs tāpat kā pirmajā sarunu norāžu kopumā pilnībā jāievēro Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādņu 4. un 24. punkts, jo īpaši attiecībā uz Gibraltāru.

6. Ņemot vērā Īrijas salas īpašo situāciju, sarunu otrajā posmā atsevišķā atzarā būtu jāturpina darbs pie sīki izstrādātiem noteikumiem, kas vajadzīgi, lai īstenotu kopīgajā ziņojumā izklāstītos principus un saistības; daži no minētajiem noteikumiem būtu jāiestrādā izstāšanās līgumā, bet citi – turpmāko attiecību satvarā.

[1] COM(2017) 784 final.

I. JAUTĀJUMI SAISTĪBĀ AR APVIENOTĀS KARALISTES SAKĀRTOTU IZSTĀŠANOS NO EIROPAS SAVIENĪBAS

7. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēm un ar sarunu norādēm, kas pievienotas Padomes 2017. gada 22. maija lēmumam un papildinātas ar šīm sarunu norādēm, ir jāpabeidz darbs pie visiem izstāšanās jautājumiem, tostarp tiem, kas vēl nav izskatīti pirmajā posmā.

8. Sarunu otrajā posmā vajadzētu juridiskā formā pārcelt sarunu rezultātus, tostarp tos, kas gūti pirmajā posmā un kas vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo, ņemot vērā turpmāk minēto pārejas kārtību. Kā noteikts sarunu norāžu pirmajā kopumā, izstāšanās līgumā būtu arī jāatgādina, ka Savienības tiesību akti no izstāšanās dienas vairs nav saistoši tām aizjūras zemēm un teritorijām, kuras uztur īpašas attiecības ar Apvienoto Karalisti[2], un tām Eiropas teritorijām, par kuru ārējām attiecībām ir atbildīga Apvienotā Karaliste un uz kurām Līgumi attiecas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 355. pantu.

II. PĀREJAS KĀRTĪBA

9. Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēs noteikti vispārējie pamatprincipi, kas attiecas uz jebkuru nolīgumu ar Apvienoto Karalisti, kā arī jebkāda veida pārejas kārtību:

   – ikviens nolīgums ar Apvienoto Karalisti būs jābalsta uz tiesību un pienākumu līdzsvaru un ar to būs jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi;

   – lai saglabātu vienotā tirgus integritāti, ir izslēgta dalība, kuras pamatā būtu individuāla pieeja katram sektoram;

   – valstij, kas nav Savienības dalībvalsts un kas nepilda tādus pašus pienākumus kā dalībvalsts, nevar būt tādas pašas tiesības un ieguvumi kā dalībvalstij;

   – četras pamatbrīvības, kas raksturo vienoto tirgu, ir nedalāmas, un nav pieļaujama "krējuma nosmelšana";

   – Savienība sargās savu autonomiju attiecībā uz tās lēmumu pieņemšanu, kā arī Eiropas Savienības Tiesas lomu. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēm tas it sevišķi attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas kompetenci.

10. Papildus šiem pamatprincipiem Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēs ir noteikti īpaši nosacījumi, kas piemērojami iespējamajai pārejas kārtībai. Ciktāl nepieciešams un juridiski iespējams, sarunās var arī censties noteikt pārejas kārtību, kas ir Savienības interesēs, un vajadzības gadījumā paredzēt pagaidu risinājumus, lai panāktu paredzamu satvaru turpmākajām attiecībām, ievērojot gūto progresu. Jebkādai šāda veida pārejas kārtībai ir jābūt skaidri definētai, ierobežotai laikā un ar efektīviem izpildes mehānismiem.

11. Šīs sarunu papildu norādes ir balstītas uz principiem un nosacījumiem, kas izklāstīti Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēs, un pilnveido tos.

12. Saskaņā ar šīm nostādnēm jebkādai izstāšanās līgumā paredzētajai pārejas kārtībai būtu jāaptver visi Savienības *acquis*, tostarp *Euratom* jautājumi. Neatkarīgi no šo

[2] Uzskaitītas Līguma par Eiropas Savienības darbību II pielikuma pēdējos divpadsmit ievilkumos.

sarunu norāžu 17. punkta Savienības *acquis* būtu jāpiemēro attiecībā uz Apvienoto Karalisti un Apvienotajā Karalistē, it kā tā būtu dalībvalsts. Pārejas periodā jebkādas izmaiņas *acquis* būtu automātiski jāpiemēro attiecībā uz Apvienoto Karalisti un Apvienotajā Karalistē. Attiecībā uz tiesību aktiem, kas ir pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību III daļas V sadaļu attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu un kas ir saistoši Apvienotajai Karalistei pirms izstāšanās, pārejas periodā vajadzētu turpināt piemērot Līgumiem pievienotā Protokola Nr. 21 4.a pantu. Tomēr Apvienotajai Karalistei vairs nav atļauts izmantot tās Protokolā Nr. 21 paredzētās tiesības piedalīties pasākumos, kas nav minēti šā protokola 4.a pantā.

13. Pārejas periodā Savienības tiesību aktiem, uz kuriem attiecas šī pārejas kārtība, Apvienotajā Karalistē būtu jābūt tādam pašam juridiskajam spēkam kā Savienībā.

14. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēm jāatgādina arī, ka pēc izstāšanās no Eiropas Savienības Apvienotā Karaliste vairs negūs labumu no nolīgumiem, ko noslēgusi Savienība vai dalībvalstis, kas rīkojas tās vārdā, vai Savienība un tās dalībvalstis, rīkojoties kopā. Ja tas ir Savienības interesēs, Komisija var apsvērt, vai un kā var vienoties par kārtību, kas pārejas periodā ļautu saglabāt nolīgumu ietekmi attiecībā uz Apvienoto Karalisti; tomēr Apvienotā Karaliste vairs nevar piedalīties struktūrās, kas izveidotas ar šiem nolīgumiem.

15. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēm jebkāda pārejas kārtība pārejas posmā pieprasa Apvienotās Karalistes nepārtrauktu dalību muitas savienībā un vienotajā tirgū (ar visām četrām pamatbrīvībām). Apvienotā Karaliste veic visus nepieciešamos pasākumus, lai saglabātu vienotā tirgus un muitas savienības integritāti. Apvienotajai Karalistei vajadzētu turpināt ievērot Savienības tirdzniecības politiku. Tai arī jo īpaši vajadzētu nodrošināt, ka muitas iestādes turpina rīkoties saskaņā ar ES muitas iestāžu uzdevumiem, tostarp iekasē kopējā muitas tarifa nodokļus un veic visas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vajadzīgās pārbaudes pie robežas ar citām trešām valstīm.

16. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēm un 2017. gada 22. maija sarunu norāžu pirmo kopumu, lai uz laiku pagarinātu Savienības *acquis*, jāpiemēro spēkā esošie Savienības regulatīvie, budžeta, uzraudzības, tiesu un izpildes instrumenti un struktūras, tostarp Eiropas Savienības Tiesas kompetence.

17. Attiecībā uz Savienības *acquis* piemērošanu Apvienotajai Karalistei izstāšanās līgumā pārejas periodā būtu jāsaglabā Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru kompetences jomas (jo īpaši Eiropas Savienības Tiesas pilna jurisdikcija) saistībā ar Apvienoto Karalisti un Apvienotās Karalistes fiziskām vai juridiskām personām. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēm Apvienotā Karaliste tomēr vairs nevarēs piedalīties Savienības iestādēs un izvirzīt vai ievēlēt to locekļus, kā arī piedalīties Savienības struktūru, biroju un aģentūru lēmumu pieņemšanā.

18. Neskarot 17. punktu, pārejas periodā Apvienoto Karalisti varētu aicināt bez balsstiesībām piedalīties pastāvīgo komiteju vai Komisijas ekspertu grupu un citu līdzīgu vienību vai aģentūru, biroju vai struktūru sanāksmēs, kur ir pārstāvētas dalībvalstis un

– ja apspriede attiecas uz atsevišķiem aktiem, kas adresēti Apvienotajai Karalistei vai Apvienotās Karalistes fiziskām vai juridiskām personām, vai

– ja Apvienotās Karalistes piedalīšanās ir vajadzīga no Savienības viedokļa, lai efektīvi īstenotu *acquis* pārejas periodā.

19. Izstāšanās līgumā būtu jānosaka precīzi nosacījumi un skaidrs satvars, saskaņā ar kuru šāda ārkārtas dalība būtu jāatļauj.

20. Īpaši procedūras noteikumi, kas atbilst 17. un 18. punktam, būtu jāpiemēro arī attiecībā uz zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu (kopējā pieļaujamā nozveja) pārejas periodā.

21. Pārejas kārtība būtu jāpiemēro no dienas, kad stājas spēkā izstāšanās līgums, un tai nevajadzētu būt ilgākai par 2020. gada 31. decembri.